

КОНСУЛЬТАЦІЯ

ДЛЯ ПЕДАГОГІВ

НА ТЕМУ:

«БУЛІНГ У ДИТЯЧОМУ САДКУ - МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ»

Підготувала: директор Аліна ЧИСТОПРУДОВА

Чи замислювалися ви, де беруть витoki комплекс жертви або потреба агресії стосовно інших. Мало хто з батьків знає про булінг чи стикається з цим явищем в дитячому садку. Чому і як дитина дошкільного віку стає жертвою булінгу? Дізнайтеся з пам'ятки, що означає цей термін, хто може спровокувати булінг та як змінюється поведінка дитини.

ЯКІ ВИДИ

Булінг (від англ. to bull — переслідувати) — свідомо агресивна поведінка однієї дитини або групи дітей стосовно іншої.

Булінг може проявлятися як тиск:

- психологічний;
- фізичний.

Часто діти застосовують і фізичний, і психологічний тиск на жертву. Наприклад, образи, приниження, ігнорування, непоступливість, погрози, побиття під час ігор.

ХТО ПРОВОКУЄ

Булінг серед дітей старшого дошкільного віку можуть спровокувати дорослі. Діти старшого дошкільного віку одразу сприймають ставлення авторитетних дорослих до інших і беруть це ставлення за зразок. Вони починають цькувати дитину чи дітей, якщо:

- педагог або помічник вихователя —
  - зневажливо ставиться до дитини, яка часто плаче або невпевнена в собі;
  - ігнорує скаргу дитини на те, що її образили однолітки;
  - глузує із зовнішнього вигляду дитини;
  - образливо висловлюється про дитину чи її батьків;
  - проявляє огиду щодо фізичної або фізіологічної особливостей дитини;
- батьки або члени сім'ї —
  - б'ють та ображають дитину вдома;

- принижують дитину у присутності інших дітей;
- проявляють сліпу любов та виконують усі забаганки дитини;
- ставляться до своєї дитини як до неповноцінної особистості, жаліють (неповна родина, дитина хвора або має відхилення в розвитку).

Усі діти потребують підтримки дорослих — батьків, вихователів, практичного психолога та соціального педагога. Саме вони мають допомогти дітям налагодити партнерські взаємини з однолітками у групі

ЯК МІНЯЄТЬСЯ ПОВЕДІНКА ДИТИНИ

Дитина-жертва булінгу поводиться незвично. Якщо раніше вона охоче відвідувала дитячий садок, то тепер така дитина:

- вдома —
  - не хоче одягатися вранці;
  - шукає собі будь-яку справу вдома, аби не йти до дитячого садка;
  - просить батьків забрати її із дитячого садка раніше;
  - плаче, вигадує хворобу або в неї дійсно підвищується температура тіла, починають боліти голова, живіт;
  - не контактує з однолітками у дворі;
  - грає наодинці в парку;
- в дитячому садку —
  - не бере участь у сюжетно-рольових та рухливих іграх, спільній самостійній художній діяльності тощо;
  - усамітнюється при будь-якій нагоді;
  - часто губить свої іграшки або речі;
  - бруднить чи псує одяг;
  - грає поламаними іграшками;
  - відмовляється на користь іншої дитини від головної ролі в театралізації чи грі;
  - не має друзів у групі.

Література:

1. Журнал «Вихователь-методист дошкільного закладу. - №3, 2019.